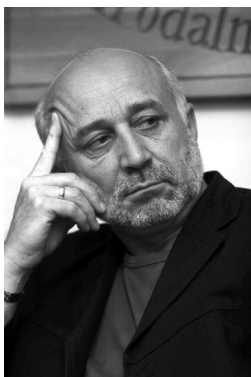

El Niño

nincs miért örvendezned
hogy jó úton jársz
csak mert
európai vagy
csak mert
úgy tűnik
itt már nem szokás
vágóhídi taglóval
kedvtelésből ölni
csak mert
itt már nincsen valamirevaló ember
aki egy az egyben képes lenne
émelygés nélkül
akárcsak végiggondolni
hogyan ránganak a haldoklók végtagjai

tagló itt már nem használatos
indulatszók vezényelnek
barbár táncot
a gyilkos álmok hátsó udvarán
az erőszakot
nem kürtzó előzi meg
nem toronyóra üt
mobil farkasüvöltése uszít
a szomszédra
aki egyáltalán nem retteg álmában
mert hollywoodi klisé ringatja:
tündéri tengerparton fut vele szembe
– ki más? –
halott gyermeke
végtelen a snitt

és fogalmad nincs
neked is véred hullik majd
a képzelet lepedőjére
mielőtt felébredsz

Londonban, hej...

naponta kísért engem
az a bizonyos legeslegelső pub
– meleg a sör
mint a lóhúgy
felforr az agy
– mondod újra és újra
így nyomták mifelénk mindig is
nem mintha
rekordokat döntene itten
a lóhúgyfogyasztás
vagy az lenne a minta
ahogy a csirkeszárny-zabálás
meg a csészében szervált kézmosó víz
(a lóhúgy után megittad!)
angolmajmoló divat csak
az angol hideg vére is csalóka látszat
mint a magyar szabadságszeretési maszlag
(nem csak miattad!)

a gyarmatosítóknak különben is jobban állt
a határvadászat:
meddig maradna a Szigeten a miszter
ne keresse majd a bajt
ne csapjon posztkommunista ricsajt
katedrálisainkban ne grasszáljon kigombolt sliccel
errefelé ám nem minden
egy végtelen Hyde park
ami tele van viccel
és ha a kézmosó vizet
véletlenül meginná
nem köpheti
a padlóra ki
mint otthon

A mi Párizsunk

az utcán
egy fekete sellő
(amolyan bakancslistákra való)
tíz frank fejében
rajzolta meg nekem
az arcodat
kifizettem
csak mert rád hasonlított
nem a tétova skicc
inkább az alkotó maradt
(velem)

gondolatban
el is dobtam a repülőjegyet
ne legyen visszaút
(istenem!)

eifel tornyában
jules verne (a restaurant)
kávét helyett
kényszerű ebéddel támadt ránk
(annyiba fájt
mint kéthavi fizetésem)
csillivilli volt a tethely
hadseregnyi (benszülöttnek tűnő) személyzettel
ijedtemben rendeltem hát
deux café helyett
szimpla marhasültet
meg halat
megsúgtam közben
ebéd után
csak vízre telik ám
így az echte vin français elmaradt

megegyeztünk akkor
a pénznyelő kalandról
otthon majd szó se essék

nehogy kőgazdagnak bélyegezzék
az embert
(mint iphone-ja miatt
a szakadt idegent szokás)

a dunánál sétáltunk tehát
(mint bárhol az ég alatt)
bár repceföldjeink
helyett
a montmarte sírkertjében
feküdtem hanyatt
azon agyaltam ott
(Zola mester üres sírja mellett)
miként *old*
az ég vizében
kondenzcsíkokat
(mintha degas táncosnője lenne)
az eltántorgó alkonyat

(A versek a szerző *Én nem menni lakni külföld című,*
a Kalligram Kiadónál ősszel megjelenő kötetének opusai.)

Jézus élete II., videóinstalláció, TransArt Dislocated, At Home Galéria, Somorja, 2003

